

som sagt, Dommer- og Præsteembeder. Af Lovforslaget og Bemærkningerne til det fremgaar det ikke klart og tydeligt, om det er Meningen, at Præsteembeder skal med ind under det. Det fremgaar af den højtærede Justitsministers Anbefaling af Lovforslaget, at dette er Meningen, men klart og tydeligt fremgaar det ikke af Lovforslaget eller dets Bemærkninger. Denne Side af Sagen, som vi vel nok i Princippet kan gaa med til, men med Hensyn til hvilken Fremgangsmaaden ikke billiges, navnlig ikke paa det nuværende Tidspunkt, skal jeg imidlertid overlade til min Meningsfælle, det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen), at omtale.

Den anden vigtige Side er da Kvinders Adgang til Dommervirksomheder. Det er ikke saa revolutionerende en Bestemmelse som den om Præsteembeder, da Kvinder jo allerede nu har Adgang til baade at blive Sagførere og Retsbetjentfuldmægtige. Men jeg ved — ogsaa fra en af de foregaaende ærede Talere —, at der ude omkring i Landet er delte Meninger om, hvorvidt vi Kvinder vil egne os til Dommervirksomhed. Man har før været af den Anskuelse, at vi havde for følsomt og blødt et Hjerte, og at vore Domme vilde blive subjektive, og derfor har man udelukket os fra at blive Dommere. Da der maaske ogsaa her i Tinget er nogle, der nærer den Anskuelse, at Dommervirksomheden ikke egner sig for Kvinder, vil jeg ganske kort omtale, at der er adskillige Dommerembeder, som netop vilde komme paa gode Hænder, hvis man gav dem til Kvinder, og hvor Kvinderne netop vilde kunne udfylde en Plads, der hidtil har staaet aaben. Man har ogsaa sagt, at vi mangler det store Overblik, og derfor vilde vi ikke kunne beklæde Dommerembeder og da navnlig ikke Enedommerembeder. Det er meget muligt — det vil jeg ikke bestride —, at vi mangler det store Overblik, maaske mangler vi det fra Naturen, maaske er Grunden fuldt saa meget den, at vi aldrig har været vante til at bestride de store selvstændige Embeder — maaske vil det da komme med Tiden. Men man maa ogsaa have Øjnene aabne for, at der er mange Dommerembeder, hvor flere Dommere virker i Fællesskab, og hvor der vil være en udmærket Plads for os at udfylde. Jeg tænker her f. Eks. paa den nuværende Hof- og Stadsret, Højesteret eller andre Retter, hvor Kvinden vilde blive et Medlem af mange. Der er ad-

skillige Sager, som vi kunde have stor og gavnlig Indflydelse paa. Der er adskillige Sager, som jeg er nær ved at sige, Mændene daarlig kan drøfte alene. Jeg tænker her paa Sager som Alimenta-tionssager, Sager, der angaar Børneudsættelse, Barnemord, Fosterfordrivelse og mange andre specifikke Kvindeforbrydelser. Det har efter min Mening været en Mangel, at Kvinder ikke havde Adgang til at blive Dommere. Det kan ikke hjælpe at sige, at Mændene alene kan sætte sig ind i slige Sager; de vil i hvert Fald kun meget ensidigt kunne sætte sig ind i vedkommende Kvindes Følelser og Tanker ved den omhandlede Forbrydelse. Vi vil derimod kunne have Medfølelse og Sympati og forstaa noget af det, der har bevæget vedkommende Kvinde, da hun udførte Forbrydelsen, og som kan tale formildende for hende. Mændene vil være tilbøjelige til at tage for massivt paa saadanne Sager. Men der er navnlig et Sted, hvor jeg mener, Kvinderne i Fremtiden bør have en Plads, og det er indenfor den eventuelle Ægteskabsdomstol. Loven om Ægteskabs Indgaaelse vil jo blive vedtaget af Mænd og Kvinder i Forening, og de Forhold, der kommer til Drøftelse og Bedømmelse indenfor Domstolen, vil dreje sig om Forholdet mellem Mand og Kvinde. Hvad vil da være rimeligere og naturligere, end at det ogsaa bliver Mænd og Kvinder, der i Fællesskab dømmer efter Loven mellem Mand og Kvinde. Der tror jeg, Kvinderne vil faa deres største Mission som Dommere i Fremtiden.

Hvad formelle Enkeltheder angaar, skal jeg foreslaa, at den Paragraf i Lov om Rettens Pleje, der nægter Kvinder Adgang til at blive Dommere, ændres derhen, at alle de Embeder, som ifølge denne Lov staaar aabne for Mændene, ogsaa fuldt ud under samme Betingelser fremtidig staaar aabne for Kvinder. Endvidere vil jeg henstille, at der i de Paragraffer i Lov om Rettens Pleje, hvor der tales om Betingelserne for at blive Dommere, Politimestre o. s. v., i Stedet for Ordet „Mænd“ indføjes Ordet „Personer“, for at der ikke fremtidig skal blive Anledning til Lovfortolkninger og Strid om Ord. Der foreligger jo i Forvejen et Lovforslag om formelle Ændringer i Retsplejeloven, og jeg vil henstille, at de Ændringer, jeg her har omtalt, bliver taget med sammen med de allerede foreslaaede.

Jeg kan paa mit Partis Vegne i Princippet helt igennem anbefale Lovfor-